

תל-חי

כדלית ברירת, כשנרצח מישהו כמושבה, כשסכנה היתה צפויה לה — רק אז מסרו לו את השמירת. את הקיר הסתום פרצו רק ברצון תקיף ובמרץ רב. ישן נושן — והדש תמיד.

והנה ראשית הוסד כפר גלעדי ותל חי הק- שיים מרובים ועצומים. אולם הם לא נתיאשו אף פעם. וגם אחרי החורבן חזרו, כנמלים הללו, לכ- נות שוב את קנם ההרוס.

הרבה מכשולים יעמדו על דרככם, חברים צעירים — סיים הדובר — אולם אל יפחידכם שום מעצורים. אל יאוש! על אף הכל תתגברו! העיקר הוא הרצון! כמונו ראו זמן תעשו!

ובדעוך הסדורה נהדקו גופים צעירים אחד אל השני, נתרחב המעגל ופרץ המחול בסערת-אונים.

עם שקיעה

נעילה. על הבית הפוכה באמצע החצר מדבר המדבר על חיום הגדול והנורא התוא, י"א באדר, ועל המאורעות שקדמו לו. כלי כחל וסרק. דברים כהויתם. מלים פשוטות. הדובר מלוח את דבריו בתנועות ידיו המכוונות לאותם המקומות והפי-נות, ששם התרחשו המעשים ההם. הכל מסביב כאילו מפרכם, כאילו קם לתחייה. מורגש, שהנואם חש שוב בכל רמ"ח אבריו את כל מה שעבר און הכעת הפנים — צער ומבל, ויחד עם זה גם תקי-פות וסרץ. הרצאת הדברים החיה והפשוטה מחש-מלת ומרתקת את השומעים. לרגעים נפנים המ-כמים אל קירות החצר אשר עליהם יראה הדובר.

ומכל הדברים ומכל המסופר — מתבלטת ומזדקרת דמותו של אחד גדול, "משכמו ומעלה", דמות דיוקנו של יוסף הגלילי!

ומן החצר שורות שורות כשקט ובסדר אל "קבר האחים".

הנרדו תדגלים על הקבר המכוסה פרחים: "מדין ועד כאר שבע", "יזכור". רטט קודש עובר בין כל הקהל.

ומרחוק השקיף בתמהון שב וגאה, החרמון, על החמון הרב הזה אשר נאסף הנה מכל קצות הארץ ואשר לא ראה כמוהו למיום גלות העם מארצו.

נהום איש גם-זו

לקרן מצבת תל-חי

כל נקודות העמק נתכנסו חברי הנוער והנלוים עליהם אל עפולה. רעש ושאוץ עליו. הסדרנים, מחברי הועד המחוזי מתרוצצים הנה והנה, מויעים ומשתדלים הכוחות להושיב באבטומובילים את כל חברי "קצר המצע". בינו לבינו נפרפים אל סרטי-ניר לכנים עת הכתוכת, "לקרן מצבת", המכריזים על חשיבות המקום ששמה "פני השירה"; והיה כזה משום כטוי רצונו קובד שאינו כומט כנדיכים ואינו מותר לא נתנו ולא על הוכתו. ויקרה הפרוטה של כל יחיד. פרוטה לפרוטה מצטרפת להשבון גדול.

שממת הגליל

מראה הדרך לתל-חי מלמף אותך רעיון במסוהך כיתוש מטריד: מה רכה השממה! הוא מצפה עדיין לכני-כוניו אשר יבואו ולשמרו; וכהכיסך על עמק החולה הרחב בולו משקה יתקפך צער הצובט את הלב מצבת: זי להאי שופרא דבלי! מה גדולה ה שיש בכוחו לחביא לנו. סת רב החבדל שמה הריק הזה ובין עמקי-זרעאל המכוסה ד ירוק! וכשהנך מתקרב אל תל-חי ורואה ק את העצים הנמועים ואת השדות הזורעים, מרגיש פתאום בלבך כעין חדוה פנימית לית שבשמינית של גאווה. נסתרה: הנה ע רשמי עבודת אחי! באשר תדרוך כף רגלם ד תגע ידם הכרובה — ירוק וצומח! תרבותי ה ויצירת. אולם כל זה הוא רק אי קטנטן בתוך מדבר השממה הגדול והרחב אשר כ. אימתי יהיה הגליל כעמק?

לאור המדורה

הכינום נפתח לאור המדורה. "לסדורות אש, אבות בהדות מות ויהיו להידה, סביב מדוי אש נחול עתה בנים מחול הפתרון" — ואחד מותיקי השמירה העברית, ומגבורי י גלל לפני הקהל הרב שמסביב למדורה את ת ענויו ואת פרשת התאבקותיו של "מר", אשר שרה עם כל המוקשים והמעצורים דו על דרכו; ולא קלה היתה דרך זו! רק